

Nr. 3 maart 2011

32^e jaargang

€ 4,95

www.aardschok.com

AARDSCHOK

INTERNATIONAAL METAL MAGAZINE

**70000 TONS
OF METAL**

Alles over
'The Unforgiving'

WITHIN TEMPTATION

**WIN EEN
KAMELOT
GITAAR**

**VICIOUS RUMORS • DEVILDRIVER • EVERGREY • CROWBAR • SINISTER
CHILDREN OF BODOM • AGNOSTIC FRONT • EINDHOVEN METAL MEETING**

70000 TONS OF METAL

Van 24 tot
28 januari
vond de

eerste editie plaats van 70000 Tons Of Metal, een festival in de Golf van Mexico, met het cruiseschip Majesty Of The Seas als drijvende metal-eiland. 42 bands, die elk twee keer optreden, en dik 2000 bezoekers zorgen voor een onvergetelijke sfeer die moeilijk onder woorden te brengen is als je er niet bij bent geweest.

Gelukkig zijn de sfeervolle plaatjes van Stefan Schipper, Frans LaHaye, Eugene Straver en ondergetekende een stuk overtuigender.

Aangekomen op het vliegveld van Miami staan gratis busjes gereed om je naar de Port Of Miami te brengen. De chauffeurs laten echter weten dat de haven, die slechts door één brug met het centrum verbonden is, afgesloten is. De reden: een massaal eerbetoon aan twee doodgeschoten politieagenten in de American Airlines Arena, die naast de brug ligt, en waar de stoet met honderden politieauto's eindigt. De festivalorganisatie heeft dus meteen met tegenslag te kampen. Drie uur lang is er geen verkeer van en naar de haven mogelijk. Als om 09.00 uur in de ochtend honderd roadies klaarstaan om het buitenpodium, dat over één van de zwembaden zal komen te liggen, op te

bouwen, blijkt dat de kraanmachinist die de podiumdelen en de geluidsapparatuur van bands en podia aan boord moet hijsen zich aan de foute zijde van de brug bevindt. De festivalopbouw loopt daarvoor drie uur vertraging op. Uiteindelijk zullen de trossen met maar één uur vertraging losgegooid kunnen worden.

De 2038 hardrockfans zijn afkomstig uit 48 landen: waaronder 600 Amerikanen, 350 Duitsers, 300 Canadezen en 150 Australiërs, maar er zijn ook fans uit Zuid-Amerika, China en Saoedie-Arabië aanwezig. Misschien interessanter: 86 Nederlanders en 34 Belgen zijn ook van de partij. Iedereen aan boord is verplicht

METAL RULES
THE WAVES

mee te doen aan een veiligheidsoefening. Het nummer op de kredietkaart, waarmee je op de boot alle drankjes en goederen kunt betalen, geeft aan op welke plek jij in de rij dient te staan. De heren van Forbiden, die evenals ik in reddingsboot nummer dertien zijn ingedeeld, zijn niet bang dat er iets zal gebeuren. Zij staan immers rustig met een flesje Corona in de hand naar de aanwijzingen te luisteren. De uren voorafgaand aan het vertrek worden door iedereen voornamelijk gebruikt om het schip te verkennen. Even naar de fitnessruimte of een potje basketballen of geld verkwanselen in het casino, het kan allemaal. Zelfs de agenda's van de massagesalon en manicure lopen vol en ook de kapster kan meteen aan het werk. Maar over het algemeen voorzien de headbangers zichzelf van een natje en een droogje. De gemiddelde drankomzet van een normale vijfdaagse cruise is al overtroffen als de boot om 19.00 uur de haven verlaat!

DE ORGANISATOR

Andy Piller (35) is het brein achter 70000 Tons Of Metal. We laten de geboren Zwitser even iets over zichzelf vertellen: „Ik ben als lokale promotor begonnen door death metalconcerten in Flums te organiseren. Op toershirts in 1993 prijken dus steden als München - Flums - Milaan of Wenen - Flams - Parijs. Flums is een dorp van 3500 zielen. Aangezien ik dichtbij Oostenrijk woon, begon ik ook bands over de grens te boeken en voordat ik het wist was ik een boekingsagent. Natuurlijk met vallen en opstaan. In een paar maanden

Vancouver. Ik ben er een keer naartoe gegaan, nog een keer met vriendin, en uiteindelijk zijn we ons daar vlak bij de haven gaan vestigen. Vijf jaar geleden, ik had er waarschijnlijk eentje te veel gedronken, zag ik vanuit mijn balkon weer een cruiseschip in de haven van Vancouver liggen en dacht hoe mooi het zou zijn om eens een metalfestival te organiseren op zo'n schip.”

De contacten met de bands heb je, maar hoe regel je bijvoorbeeld de

werkvergunningen voor al die muzikanten uit verschillende landen? „We hebben dat allemaal laten uitvoeren door juristen die met immigratie te maken hebben. De concerten beginnen pas

re, omdat hij bij aankomst in Los Angeles vertelde dat hij voor de cruise eerst naar Seattle zou vliegen om met Nevermore te repeteren.”

Dat maar dertig procent van de bezoekers uit Noord-Amerika komt vindt Piller tegenvallen. „Dat percentage had ik toch echt hoger verwacht, maar aan de andere kant ben ik verbaasd over de ruim honderd Australiërs die de trip naar Miami hebben gemaakt. Het is nu zomer aldaar. Waarschijnlijk zijn ze hier, omdat niet zoveel toers door Australië trekken en ze die verre reis een goed alternatief vinden om veel bands in één keer te kunnen zien.” Op dat moment wordt Piller weggeroepen en we besluiten om het gesprek later te vervolgen.

DE BOOT

Majesty Of The Seas is gebouwd in 1992 en weegt 73.941 ton. Het 228 meter lange schip heeft 1147 hutten, verdeeld over negen etages. De kruissnelheid is 35 kilometer per uur en de boot vaart van Miami, Florida naar het Mexicaanse Cozumel; een eiland voor de kust van Cancun. Aan boord kan de inwendige mens op diverse locaties versterkt worden.

Zo is er Johnny Rockets, een hamburgertent, of Sorrento's Pizza. Naast twee 'fine dining'-restaurants - The Moonlight en Starlight - kun

tijd had ik al een schuld van 30.000 Zwitserse franken opgebouwd. Daar waren mijn ouders niet al te enthousiast over, maar in schoolvakanties werkte ik in een tuincentrum om mijn schulden af te betalen. Toen vroeg Overkill mij als toermanager. Zij waren zo enthousiast over mijn werk dat ik daarna veel aanvragen kreeg. Ik ben tien jaar achter elkaar zo'n elf maanden per jaar on the road geweest en heb toentertijd ook meerdere toers met Annihilator gedaan. Zo ontstond de link met

als we op zee zijn in territoriale wateren op een schip dat onder Bahamese vlag vaart. We bevinden ons dus niet op Amerikaans grondgebied. Als de muzikanten in Miami aankomen mogen ze aan land voor of na de boottrip dus geen handelingen uitvoeren. Daaronder vallen bijvoorbeeld ook signeersessies of repetities. Maar als ze alleen op de boot optreden zijn ze 'in transit' en hebben ze geen werkvergunning nodig. De enige muzikant die vanwege die reden niet op de boot zit is Attila Voros, de Hongaarse toergitarist van Nevermo-

24 uur per dag terecht bij twee royaal opgezette buffetten in de grote Windjammer Marketplace. Naast het buitenpodium zijn optredens te zien in het Chorus Line theater, dat met 500 bioscoopstoelen en een redelijke 'arena' aan alle fans op de boot plaats zou kunnen bieden, en in de Spectrum Lounge. Die zaal is klein en het lage podium zorgt ervoor dat slechts de eerste twee rijen in het publiek de band werkelijk kunnen zien. Alle speelplaatsen hebben één ding gemeen: binnen vijf meter staat wel een personeelslid dat jou van een drankje wil voorzien. Wie met dorst naar bed gaat is zelf schuld!

70000 TONS OF METAL

DAG 1

„Dit is niet de Love Boat, maar de Hate Boat“, schreeuwde frontman Rob Dukes als **EXODUS** het festival omstreeks 20.00 uur opent. Maar goed dat captain Stubing, pardon, kapitein Eric Speekenbrink het niet hoort.

NEVERMORE treedt op met bassiste Dagna (normaliter van One Undone), die eerder ook al dat instrument bespeelde in de band van Warrel Dane tijdens diens toer ter promotie van zijn soloalbum. Maar ik had Jim Sheppard toch eerder die dag ontmoet in de Schooner Bar? Even navragen bij de persoon in kwestie. „Ik heb een tumor in mijn hoofd - nee, niet kwaadaardig - die over een paar weken verwijderd zal worden. Toen ik de dokter vertelde dat ik een cruise ging maken werd hij enthousiast. Die rust zal je goed doen, zei hij. Toen ik hem uitlegde dat het toch een iets andere soort cruise zou zijn dan hij dacht, keek hij een stuk serieuzer. Ik moet me gedeisd

houden en mag zeker niet headbangen. Vandaar dat Dagna mijn plaats inneemt in Nevermore en ik alleen de optredens met Sanctuary zal doen.“ In de bar zit ook Obituary-drummer Donald Tardy die als death metaller een wel vreemde hobby heeft. „Ik zorg voor voedsel en inentingen voor alle wilde katten die zich in een straal van anderhalve kilometer rond mijn woning bevinden, dat zijn er een kleine 200. Ik doe dit nu al zo'n vijf jaar

samen met mijn vrouw. Gelukkig worden wij door allerlei instellingen gesteund, anders zou het financieel niet op te brengen zijn.“ Op weg naar het theater kom ik Kamelots toetsenist Oliver Palotai tegen. Hij ziet mijn vragende blik en steekt meteen van wal. „Coen Janssen staat op het punt om voor de eerste keer vader te worden, vandaar dat Epica mij gevraagd heeft om zijn rol over te nemen. Als we van de boot zijn toeren we meteen door Zuid-Amerika.“

Coen Janssen en zijn vrouw hebben trouwens op 28 januari dochter Cato Dianne op deze wereld begroet. Opvallend is dat niet de concerten van de metalbands Exodus en Nevermore het meeste publiek trekken, maar de bands die in iets rustiger eh... vaarwa-

ter opereren. Zo is het een stuk drukker bij het optreden van **SONATA ARCTICA** en zingen zo'n duizend hardrockers ver na middernacht hartschotelijk alle teksten tijdens een uitstekend optreden van **BLIND GUARDIAN** mee. Om drie uur 's nachts is het hoogtepunt van de dag. Geheel onbevangen stap ik met zo'n honderd hardrockers de Spectrum Lounge binnen voor het optreden van **ULI JON ROTH**. Hij opent nog redelijk ontspannen met „Firewind“. De helft van de aanwezigen is muzikant. Het wemelt van de gitaristen voor het podium. Zij gaan compleet uit hun dak bij spetterende uitvoeringen van „Dark Lady“ en „The Sails Of Charon“. De Sky-gitaar van de firma Dean, die Roth zelf ontworpen heeft, telt maar liefst 38 fretten en is met een output van 90 Db de hardst klinkende gitaar ter

wereld. Ondanks geluidstechnische problemen - er zijn maar weinig gitaarversterkers die het harde signaal kunnen verwerken - speelt Roth subliem. Nu pas hoor je hoe die oude Scorpions-nummers bedoeld waren. Matthias Jabs mag Roths veters nog niet vastmaken. Vooral bij de gevoelige solo's van „In Trance“ lopen de emoties in de zaal hoog op. Nevermore's Jeff Loomis barst in tranen uit... van geluk. Op weg naar bed, de klokwijzers tonen me dat het al vier uur in de nacht is, ga ik nog even naar de

Geen lange wachtrijen bij de bars, en in de chique restaurants staan maar liefst twee obers per tafel tot je beschikking!

groe zaal om **UNLEASHED**, of beter gezegd 'leashed', te bekijken. Het drietal is zonder de wegens familieomstandigheden thuisgebleven frontman Johnny Hedlund maar een matig aftreksel van het origineel. Vermoeid maar voldaan stap ik de eerste dag in m'n bedje, nog nagenietend van de boederlijke sfeer die als een warme deken over het schip hangt.

SFEER

De uitstekende sfeer op de boot is gemakkelijk te verklaren. Het is nogal een verschil of je in het gedrang voor het podium met een plastic bekertje bier in de hand naar een band staat te kijken en daarna via een vervuilde Dixie een kilometer door de modder naar je tentje moet lopen met een koud frietje in je maag, of dat je op een ligstoel in de zon naar een optreden ligt te kijken met een cocktail in een echt glas in de hand en daarna

twintig meter naar de lift loopt om je kamer met eigen wc op te zoeken of ondertussen in restaurant Starlight een bord linguini met getruffelde grotchampignons in Alfredo-saus of een Black Angus ossenhaas met bearsnaisesaus naar binnen schuift. Ook voor de muzikanten is het genieten op de boot. Zij hoeven niet binnen een uur na hun optreden de toerbus in te stappen om naar

een volgend optreden te verkassen, maar kunnen zelf naar al hun favoriete bands kijken en hebben alle tijd om zich te laten vereeuwigen met hun fans en met collega's de stand in de metalwereld door te nemen.

Dino Cazares (met zijn vrouw) begrijpt niet waarom iedereen hem herkent.

Een Schipper hoort op de boot. Hier samen met Bob Tyrell, een zeer beroemde tattoo-god uit Detroit.

70000 TONS OF METAL

DAG 2

De eerste band die me van de ontbijt-tafel lokt is **AGENT STEEL**. Ik ben

stemmingswisselingen zijn onbegrijpelijk. Een week geleden belde hij me op met de mededeling dat hij niet mee wilde naar de boot."

Wilde hij weer terug de ruimte in? „Nee, de aliens willen hem echt niet meer terug. Gelukkig hebben we James en Rick bereid gevonden om Cyriss te vervangen. We hebben twee dagen geleden voor het eerst met ze gerepeteerd in

benieuwd hoe de band het er met de teruggekeerde John Cyriss vanaf brengt, maar op het zwembad zijn het James Rivera (Helstar) en Rick Mythiasin (Steel Prophet) die met songtekstenvol in de hand de nummers van een stem voorzien, en het moet gezegd: zij doen dat uitstekend. Zo goed zelfs dat nog tijdens de cruise wordt besloten om Mythiasin als vaste nieuwe zanger van Agent Steel in te lijven. Makkelijk zo'n festival zonder backstagegebied. Je kunt meteen na het optreden op bandleider Juan Garcia afstappen en hem om uitleg vragen. „Uit het niets meldde John Cyriss zich vorig jaar bij ons. Hij wilde graag terug in de band, zei dat hij ouder en wijzer was geworden en wilde na 22 jaar alles goedmaken. We hebben weliswaar twee optredens met hem in Japan gedaan, maar hij was nog gekker dan vroeger. In zijn bovenkamer spoort het niet helemaal. Zijn

Miami! Dus je snapt waarom zij nog niet alle teksten onder de knie hebben." Ik zie **TROUBLE** vandaag voor het eerst met de voormalige Warrior Soulfrofrontman Kory Clarke aan het werk. Met zijn hese stem klinkt hij net zo schor als zijn voorganger Eric Wagner na tien pretsigaretten. Het is goed druk als rond tweeën **SABATON** op het podium staat. De 'metalen legerpoppetjes' zorgen voor een uitgelaten sfeer. Joakim Brod e weet hoe je een publiek aan de gang kunt krijgen. Even een nummertje **CIRCLE II CIRCLE** meepikken. Laat dat nu net de Savatage-cover „Edge Of Thorns" zijn. Zanger Zachary Stevens is goed bij stem, maar lang kan ik er niet van genieten, want op het zwembad kookt **FORBIDDEN** een heerlijk potje Bay Area-metal. De zon staat nog steeds aan de hemel en met 26 graden is het lekker toeven aan dek, terwijl een lekker zeebriesje voor enige verkoeling

zorgt. Het Amerikaanse **SWASHBUCKLE** voelt zich als een vis in het water met zijn piratenmetal. Meest populaire nummer is het vandaag tweemaal gespeelde „Cruise Ship Terror". Op het zwembad hebben de volgende bands vooral last

van de aantrekkende wind. Zo vliegt bij zowel John Tardy (**OBITUARY**) als Simone Simons (**EPICA**) hun lange haren regelmatig in hun mond. Tussen deze goede optredens in is het hoogtepunt van de dag in het theater, want daar bewijst Matthew Barlow dat hij een zoveel betere zanger voor **ICED EARTH** is dan Tim Owens. Hij zal

zeker gemengde gevoelens gehad hebben op weg naar de boot. Hij is immers een politieagent in Delaware. *„Het deed me veel verdriet, ook omdat vandaag de begrafenis van een van mijn collega's is.”*

In de Spectrum Lounge is **DEATH ANGEL** inmiddels energiek van stapel gelopen, maar daar is door de drukte niets van waar te nemen. **SAXON** speelt in het theater vandaag het hele 'Wheels Of Steel'-album, maar com-

plete albums dik dertig jaar na datum vertolken heeft ook iets negatiefs: je

moet immers ook een 'vul-lertje' als „Suzy Hold On” vertolken. De band sluit toepasselijk af met „And The Bands Played On”, want er is nog genoeg muziek te horen op deze avond. **TESTAMENT** speelt ook een volledig album, maar in het geval van 'The Legacy' is dat geen probleem. Met meester-gitarist

Alex Skolnick in de gelederen is het bij elk nummer genieten. Ook de polka-metal van **BLACKGUARD** doet het in een matig gevulde lounge goed. De mannen smijten met hun energie vergelijkbaar met bands als Airbourne en DragonForce. Om half vier in de ochtend besluit

RAVEN de dinsdag in een bijna leeg theater, maar de honderd hondstrouwe toeschouwers krijgen een energiek optreden te zien. Nog even

een stuk pizza verorberen, want enkele uren later wacht het uitje in Cozumel, en de boot heeft de kust van Mexico inmiddels in zicht.

Cocktailltrio: de drummers Van Williams, Gene Hoglan en Tom Hunting.

70000 TONS OF METAL

DAG 3

De meeste hardrockers bezoeken de kustplaats Cozumel, gaan daar op het strand liggen of boeken een tripje naar een tempel van de Maya's. Ik besluit het centrum van het dorp te verkennen en eindig met Chuck Billy (Testament) en Dino Cazares (Fear Factory) in een Mexicaans restaurant.

De meeste andere bandleden komen zo'n honderd meter van de boot in een strandbarretje bij elkaar om zich vol te gooien met cocktails, Dos Equis en Corona. Het zijn voornamelijk de Bay Area-muzikanten die er een

knallend feest van maken. Van Cozumel hebben ze vandaag geen centimeter gezien. Om 18.30 uur is iedereen weer aan boord. **EPICA** opent vanavond het bal in de grote zaal. Wanneer de boot Mexico verlaat zorgt de toegenomen deining er voor dat het drumpodium een meter opzchuift. **SAXON** speelt vanavond heel 'Strong Arm Of The Law' en ook zanger Biff zwalkt van links naar rechts op het

podium. Had je maar niet in een New 'Wave' Of British Heavy Metal Band moeten spelen. Later op de avond wordt het een stuk rustiger op zee. De leukste optredens vinden vandaag in Boleros Lounge plaats. De zaal dient overdag als locatie van signersessies en meet and greets, maar 's avonds is

de zaal een gemoedelijke nachtclub waar diverse muzikanten tot grote hilariteit van de vele aanwezigen achter de karaokemicrofoon plaatsnemen om nummers van de Pointer Sisters, Village People of Gloria Gaynor vakkundig te verkrachten. Het is vooral de verrassend goed zingende Exodusdrummer Tom Hunting die niet van het podium te slaan is.

DAG 4

Een dag met gemengde gevoelens. Het is namelijk de laatste dag aan boord. De koffers moeten voor middernacht voor de hut geplaatst worden, aangezien iedereen om negen uur in de ochtend van boord moet zijn. De enige muzikant op klompen, Uli Jon Roth, speelt vandaag weer iedereen van het podium en heeft naast wat Jimi Hend-

rix-nummers verrassend de Scorpionskraker 'Virgin Killer' in de set ingebouwd. Gelukkig dat de andere bandleden het nummer de avond ervoor op hun laptops konden downloaden. Zij hadden dat nummer immers nooit eerder gespeeld. Testaments Chuck Billy mag 'The Sails Of Charon' van zang voorzien. Een niet al te geslaagd experiment wat Roth doet besluiten om lachend, maar beleefd Billy de route naar de uitgang van het podium te wijzen. Later op de middag geeft meneer Roth een Sky Academy-seminar, alwaar hij in 'maar' twee uur het verband probeert uit te leggen tussen het gevoel dat kleuren en de daarbij borende muzieknoten bij je oproepen. In het 'echte' zwembad is er vanmiddag een 'bellyflop contest'; wie met zijn biertuik het grootste 'bommetje' produceert is de winnaar. Ook vandaag gaan de optredens tot drie uur in de nacht door, maar daarna verzamelt

bijna iedereen zich in Boleros Lounge voor een 'all nighter'. De karaokebar sluit pas om zeven uur, waarna iedereen nog een ontbijtje naar binnen schuift alvorens van boord te gaan. Eerder op de middag maakt organisator Andy Pillar nog even tijd vrij om ons afgebroken gesprek te vervolgen. Al reacties van de kapitein gehoord? „De mensen die het op de boot voor het zeggen hebben zijn zeer tevreden over hoe het allemaal verloopt. Ze zijn trots dat ze de eerste metalcruise hebben mogen huisvesten. Ze hebben zich ook aan ons aangepast. Normaal is er een dresscode voor de restaurants, maar je kunt de hardrockfans niet in een smoking duwen, en dus mocht ook een groot deel van het personeel in vrijetijdskleding blijven werken. De kapitein kwam er nu achter dat een deel

Je loopt ze aan boord zo tegen het lijf: Mark Jansen, Warrel Dane, Hansi Kürsch en Chuck Billy.

van zijn bemanning ook metalfan is. Hij moest wennen aan de stoere outfits die iedereen droeg, maar kwam er tijdens de cruise achter dat in die stoere outfits een zachte kern huist. Er zijn totaal geen problemen aan boord geweest en alles is zeer vreedzaam verlopen."

se, al doende leert men, en veel problemen die we de afgelopen dagen hebben moeten oplossen, zijn de volgende keer al voordat de cruise begint weggevoerd. Dat bands zo vroeg en laat speelden heeft ook met de speelduur te maken. De meeste bands krijgen bij ons een uur speeltijd, meer dan op de andere festivals. Ik erger me er altijd aan als een band maar een half uur

Misschien is het handig om volgend jaar wat minder bands te programmeren, of niet alle bands tweemaal te laten optreden, aangezien de bands die om tien uur in de ochtend of om twee uur 's nachts op de bill stonden voor nog geen honderd toeschouwers speelden. „Achteraf gezien was dat een fout, maar we hebben vanaf het begin reclame gemaakt voor vier dagen, veertig bands, en dan dienen we ons daar aan te houden. Dit is onze eerste cruise

speelt. Dus het wordt kiezen uit minder bands of minder speeltijd, en dan kies ik voor het eerste. Ik heb van tevoren veel slapeloze nachten gehad, van wat er allemaal fout zou kunnen gaan, maar er is werkelijk niets gebeurd. Er is zelfs niemand overboord gegaan; de grootste nachtmerrie die ik van tevoren had."

GROEIMOGELIJKHEDEN

„We kunnen nog doorgroeien, maar op dit schip zitten we nu al aan onze limiet. Je kunt het aantal hutten immers niet uitbreiden. Doorgroeien naar 3000 bezoekers - op een groter schip - is mogelijk, maar groter moet het niet worden, want dan gaat dat ten koste van het familiale karakter van het fes-

tival. Ik wil volgend jaar nog op deze boot blijven. Het heeft immers veel geld gekost om de afdekking van het zwembad te fabriceren, en die constructie is op maat gemaakt voor deze boot." Piller denkt nog verder vooruit. „Je zou ook met twee schepen kunnen varen en combitickets aanbieden,

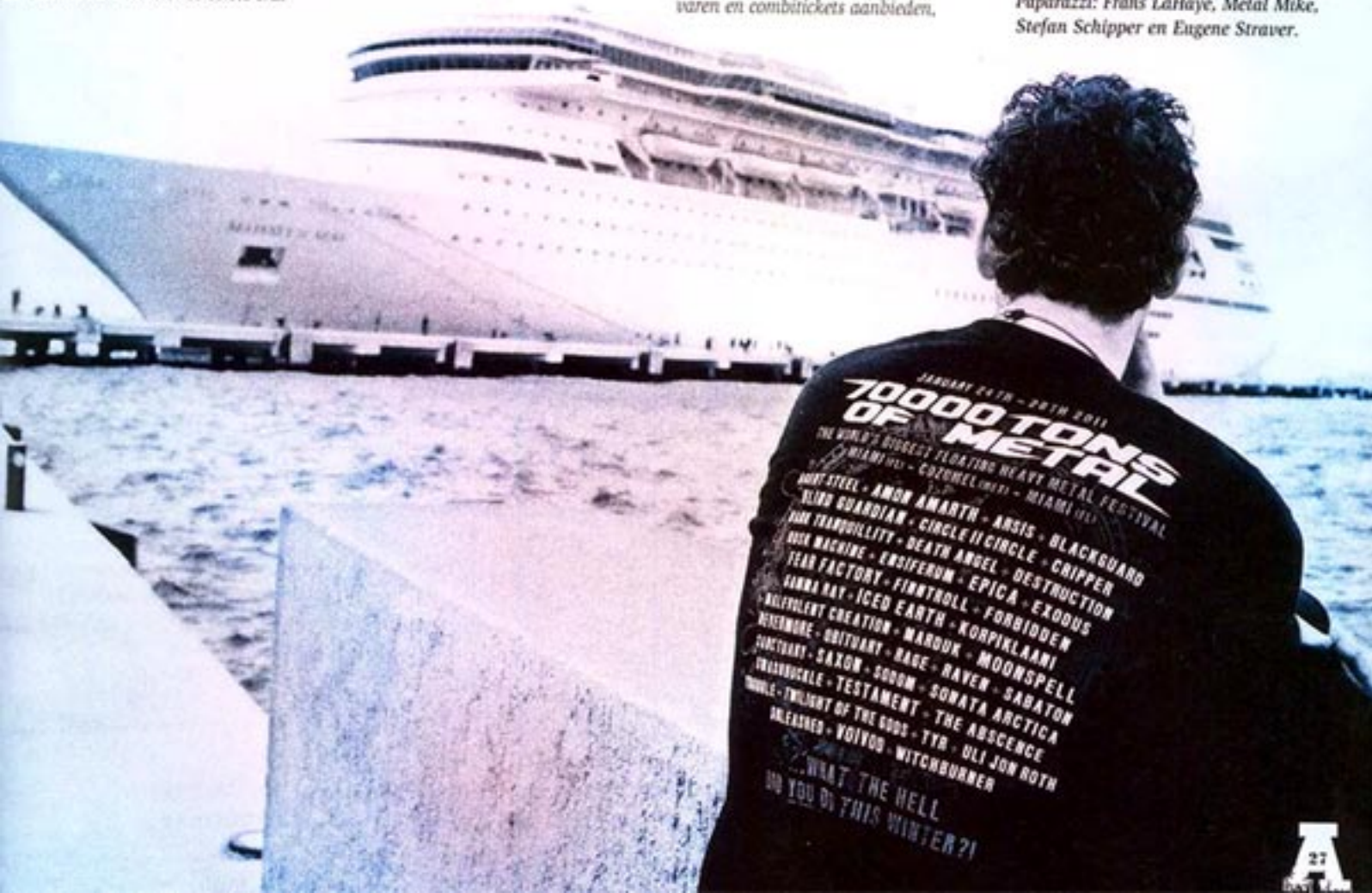
waarbij je halverwege de cruise van de ene op de andere boot overstapt." De volgende metalcruise zal trouwens niet naar Cozumel varen. „Nee, de volgende cruise gaat naar de Kaaimanlanden of naar Jamaica. We zullen wel vanaf Miami blijven vertrekken. Ten eerste vanwege de aanwezigheid van de grote internationale luchthaven, wel zo gemakkelijk als je bezoekers uit 48 naties hebt. Ten tweede vanwege de marketing. Miami klinkt immers veel meer sexy dan Fort Lauderdale of Tampa." Of Flums, waar het allemaal begon. Eén ding weet ik zeker, bij de volgende editie van 70000 Tons Of Metal is Aardschok weer van de partij!

Metal Mike

www.70000tons.com

Paparazzi: Frans Laffaye, Metal Mike, Stefan Schipper en Eugene Straver.

JANUARY 24TH - 26TH 2011
70000 TONS OF METAL
 THE WORLD'S BIGGEST FLOATING HEAVY METAL FESTIVAL
 MIAMI (FL) - COZUMEL (QUINTANA ROO) - MIAMI (FL)
 AMOR ANARTH - ANSIS - BLACKGUARD
 BLIND GUARDIAN - CIRCLE II CIRCLE - CRIPPER
 DARK TRANQUILLITY - DEATH ANGEL - DESTRUCTION
 DISK MACHINE - ERSIFERUM - EPICA - EXODUS
 FEAR FACTORY - FINNTROLL - FORBIDDEN
 HANNA RAY - ICED EARTH - KORPIKLAANI
 KILLFOLLEY CREATION - MARDUK - MOONSPELL
 NETHERMARE - OBITUARY - RAGE - RAYER - SABATON
 SACTUARY - SAXON - SODOM - SONATA ARCTICA
 THIRDBUCKLE - TESTAMENT - THE ABSCENCE
 TWILIGHT OF THE GODS - TYR - ULI JON ROTH
 UNLEASHED - VOIVOD - WITCHBURNER
 WHAT THE HELL DO YOU DO THIS WINTER?!